

Татар халкы тарихында лаеклы урын алган жөнүр ул гармун. Асыл ир-егетлөр илен-жирен саклап яуга киткөндө дө жылкөсенө гармунын салган, аны тартып кайгы-сагышын баскан. Мөхөббөт шаныты да ул гармун, сойгөн ярларга тирөн хислөрнө житкерүчө дө. Хөтөрлөсөгөз, нөрбөр авылда охшаш күренеш – яшьлөр урам буйлап гармун тотып жырлап үтө. Күпмө йөрөклөрнө кавыштырган бит ул. Кынгыраулы атлар белән авылга килен тошкөндө дө ин түрдө гармунчы – затлы кеше булган. Чонки алар кеше күнелен тәрбиялөвчелөр. Заманалар үзгөреш кичерө. Әмма гармунчыларнын абруе кимеми. Мөн-гелек кыйммөтлөрнө саклаучыларга халык баш ия, гармун моны безне якынайта, берлөштерө. Шуна да күп кенө тобөклөрдө, шөнөр-районнарда әлеге уен коралын зурлап торле бөйрәм чаралары үтө. Мордовиянен Ләмберө району да талантларга үтө бай як. Нөрбөр авыл жирлегө оста, сөлөтлө гармунчылары, баянчылары белән чын-чынлап мактана ала. Мин дө шундый гармунчыларнын берсе белән таныштым. Ул – «Уйна, гармун» район нәм республика конкурслары лауреаты, Түбөн Новгород шөнөрөндө тобөкара фестивальлөрдө катнашучы «Саранск шөнөр округы мәдөният сарае» гармунчысы Зыя Зөкөрья улы Максutow.

Зыя Зөкөрья улы Ләмберө району Татар Свербейка авылында бердөн-бер гармунчы булган жиде балалы (оч ул нәм дүрт кыз) Зөкөрья Ильяс улы гаиләсөндө туа. Гаиләдө абыйсы белән икөн әтилерөннөн гармунда уйнарга ойрөнөп калалар. Гармунда ничө яшьтөн уйнавы турында сорадым. Ул, истөлөклөрөн янартып:

- Мин жиде яшьтөн гармунда уйныйм, ә индө дүртенчө, әллө бишенчө сыйныфларда укыганда туйларда мостөкыйль уйный башладым. Ул заманда гармунчылар аз, ө туйлар күп иде, шуна күрө ике ай алдан чакырып куя иделөр гармунчыны. Әтием бер авыл туенда уйнаса, мин – икенчөсөндө. Шулай, бер сөнелөм Казанга кияүгө чыкты. Мин туйда гармун уйныйм: гармун тавышын ишетөлөр, ө гармунчысын күрмилөр. Минем буюм кечкенө булганга зур гармун артыннан күрөнми дө идем, янтаудан – кырыйдан мине килөп карадылар. Колөп: аннары ястыкка утырттылар – барыбер әтием Горький шөнөрөннөн алып биргөн беренчө зур “Беларусь” исөмлө гармун артыннан күрөнмөдөм.

